

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci **žalobců**: 1) **Intertrade Moravia, s.r.o.** se sídlem Na Zákoně 587/2, Olomouc-Chválkovice, IČ 62362828, zastoupen JUDr. Petrou Jakešovou, advokátkou se sídlem Polská 232/59, Olomouc, 2) **COUNTRY RADIO s.r.o.** se sídlem Říčanská 3/2399, Praha 10, zastoupen JUDr. Pavlem Dobiášem, advokátem se sídlem Ostrovského 253/3, Praha 5 proti **žalované**: **Rada pro rozhlasové a televizní vysílání** se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, zastoupena JUDr. Zdeňkem Hromádkou, advokátem se sídlem Rabínova 522, Zlín, za účasti osob zúčastněných na řízení: **A) JUKE BOX, spol. s.r.o.** se sídlem K. Svobody 130, Ostrava-Plesná, IČ 25396676, **B) LONDA s.r.o.** se sídlem Křemencova 4/175, Praha 1-Nové Město, IČ 49241931, zastoupena JUDr. Tomášem Jindrou, advokátem se sídlem U Prašné brány 3, Praha 1, **C) dada media s.r.o.** se sídlem Branišovská 187/16, Praha 4, **D) MEDIA BOHEMIA a.s.** se sídlem Koperníkova 6/794, Praha 2, IČ 26765586, **E) NONSTOP s.r.o.**, Rádio Krokodýl FM 103 se sídlem M. Hybnerové 12, Brno, IČ 49447530, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 7.12.2010, sp. zn. /Ident.: 2008/1043/CUN/Int, zn.: CUN/769/2011,

t a k t o :

I . Žaloby se zamítají.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobci se podanými žalobami domáhali přezkoumání v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalované, jímž bylo podle ustanovení § 12 až 19 zákona č. 231/2001 Sb., o provozování

rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů rozhodnuto tak, že pod bodem I. výroku rozhodnutí žalovaná udělila společnosti Rádio Pálava, s.r.o. licenci k provozování rozhlasového vysílání programu RÁDIO JIH prostřednictvím vysílačů a souborů technických parametrů Brno-Kohoutovice 105,1 MHz/500W na dobu 8 let od právní moci rozhodnutí v rozsahu a programové specifikaci vysílání stanovené ve výroku rozhodnutí a pod bodem II. rozhodnutí zamítla žádosti o udělení licence 13 dalších společností, které požádaly o udělení licence ohledně téhož souboru technických parametrů.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že již rozhodnutím ze dne 12.5.2009 po veřejném slyšení v rámci licenčního řízení rozhodla o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu RÁDIO JIH s využitím předmětného souboru technických parametrů Brno-Kohoutovice, avšak že na základě žalob některých společností, které v tomto licenčním řízení neuspěly, Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 26.11.2009 č.j. 10Ca 225/2009-138 zrušil toto původní rozhodnutí žalované jako nepřezkoumatelné s tím, že Rada měla přesvědčivěji a náležitěji odůvodnit posuzovaná kritéria pro udělení licence stanovená v § 17 odst. 1 písm. c) a písm. g) zákona č. 231/2001 Sb. a svoji správní úvahu založit na konkrétnějších důvodech, pro které byla právě společnost Rádio Pálava, s.r.o. vybrána jako vítěz, a zhodnotit, čem byla lepší ve své programové nabídce než ostatní uchazeči, přičemž dle soudu nepostačovalo toliko tvrzení vítězné společnosti o aktivitách této společnosti v uplynulém čase, aniž by toto bylo jakkoliv důkazně podloženo. Závěr Městského soudu v Praze potvrdil i rozsudek Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 7As 32/2010, který ke kasační stížnosti přezkoumával rozhodnutí a ve svém rozsudku uvedl, že pro hodnocení udělení licence nestačí, aby Rada pouze stanovila dílčí kritéria, avšak tato dílčí kritéria konkrétně nehodnotila, když bylo nezbytné v odůvodnění správního rozhodnutí nejen uvést, jakým konkrétním způsobem tato dílčí kritéria naplnil vítězný účastník licenčního řízení, nýbrž také to, z jakých konkrétních důvodů je naplnil v míře vyšší než žadatelé neúspěšní. Nejvyšší správní soud uvedl, že správnímu rozhodnutí schází řádné slovní hodnocení zjištěných skutečností, vzájemné srovnávání na základě souměřitelných kritérií u jednotlivých žádosti o udělení licence a že také nemůže dojít ke změně programové nabídky v rámci probíhající licenčního řízení.

Žalovaná, vázána právními názory Městského soudu v Praze i Nejvyššího správního soudu, a i podle manuálu postupu rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání o udělení licence k provozování rozhlasového a televizního vysílání, který přijala jako svůj vnitřní předpis, provedla nové hodnocení žádosti o udělení licence postupem podle § 17 odst. 1 písm. a) až g) zákona č. 231/2001 Sb. a stanovila jednotlivá dílčí kritéria uvedená v citovaných zákonných ustanoveních, Vycházeje z obsahu a příloh samotných žádostí o udělení licence, z protokolu z veřejného slyšení a z pozdějších podání účastníků řízení, zavedla stupnici hodnocení těchto žádostí: nesplňuje-splňuje, částečně-splňuje a výsledky hodnocení zaznamenala v hodnotícím archu. Syntézou všech objektivizovaných dílčích hodnocení pak dospěla žalovaná ke komplexnímu zhodnocení jednotlivých žádostí.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí se pak žalovaná selektivně zabývala jednotlivými důvody, pro které byla licence udělena Rádiu PÁLAVA, s.r.o. a pro které nebyla udělena ostatním žadatelům, mezi něž náleží i oba žalobci a osoby zúčastněné na řízení uvedené v záhlaví tohoto rozsudku. Společně pak odůvodnila, že z tabulky hodnocení naplnění zákonných skutečností vyplynulo, že všechny žádosti o licence byly hodnoceny v zákonných skutečnostech uvedených v ustanovení § 17 odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 231/2001 Sb. (ekonomická, organizační, technická připravenost, výsledky dosavadního podnikání žadatele, právní forma a stabilita žadatele) kladně tak, že tyto zákonné skutečnosti byly ve všech žádostech zcela nebo téměř zcela naplněny. Rozdíly byly tak zcela nepatrné, že z hlediska hodnocení žádosti o licence byly nevýznamné. Žalovaná proto přistoupila

k hodnocení významných - tzv. rozdílových kritérií, za které považovala kritéria stanovená v § 17 odst. 1 písm. c) zákona, tj. předpoklad rozšíření a obohacení programové skladby a získání si okruhu posluchačů pro žadatelem navrhovanou programovou skladbu, v ust. § 17 odst. 1 písm. e) zákona, tj. vlastní původní tvorba, podmínky pro splnění žadatelem deklarovaných záměrů a ochota a způsobilost žadatele přispívat nad rámec svých povinností jiným tvůrcům a v ust. § 17 odst. 1 písm. g) zákona, tj. hodnocení druhu a počtu menšin, na něž se žadatel hodlá zaměřit, konkrétní potřeby menšin, které žadatel hodlá uspokojovat a čas vyhrazený ve vysílání menšinám. Z hlediska těchto kritérií pak žalovaná dospěla k závěru, že Rádio Pálava, s.r.o. tato kritéria naplňuje v nejvyšší míře a posoudila tak, vycházejí jak z rozmanitosti programové skladby stávající nabídky i z charakteristik programové skladby v žádosti o licenci. Programový přínos spatřovala jak v hudebním formátu, který je tvořen melodickými skladbami stylu HOT AC s vybočením ke specifickým tradicím regionu s měřitelnou podmínkou, že žadatel bude nabízet posluchačům z celkového objemu hudby ve vysílání 8 % folku, folkloru a příbuzných žánrů, kterým jsou věnovány i specializované pořady. Bylo přihlédnuto k tomu, že do vysílání je pravidelně zařazován 2 x týdně i program věnovaný pouze moravské dechové hudbě po dobu jedné hodiny a dále 2 x týdně pořad věnovaný cimbálové muzice. Žalovaná zhodnotila, že takto složený hudební formát obsahující symbiózu všech složek na předmětném území zastoupen není. Např. program ČRo Brno nevykazuje primární zaměření na formát HOT AC, který je v programové skladbě vítězného žadatele unikátně zařazen s ohledem na region a propojen s folklorem a ani v jiných rozhlasových programech Frekvence 1, Rádio PETROV pak v žádném z nich není jako u vítězného účastníka obsažena kombinace s folklorem. V regionu je zastoupen formát HOT AC na EVROPĚ 2, KISS HÁDY, avšak u těchto hudebních formátů chybí přesah k tradicím regionu (folklor), ale i důraz na folk v rozsahu, v jakém je obsažen v projektu vítězného účastníka. Folklorní hudbu je možné nalézt v regionu u Rádía PROGLAS, schází zde však folk a toto rádio je zaměřeno na vážnou hudbu. V hudebním formátu Rádía PETROV je výrazně obsažen folk, schází zde unikátně kombinace a propojení vysílaného hlavního formátu s folklorní hudbou.

Za významné hledisko považovala žalovaná hledisko mluveného slova, které je u vítězného účastníka zastoupeno jednoznačným zaměřením na témata daného regionu - cestovní ruch, vinařství, lidové tradice a folklorní dění, což doposud v regionu nebylo takto zastoupeno, nikoliv takto cíleně a v takové kombinaci.

Přínos vítězného uchazeče pro rozvoj původní tvorby dle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona žalovaná hodnotila jako nadstandardní, neboť vítězný účastník vytváří svůj vlastní originální program, zejména vlastní tvorbou specializovaných pořadů dechové hudby a cimbálové muziky a dlouhodobou spoluprací s tvůrci z regionu pohybujícími se v oblasti folklorní hudby. Toto své hodnocení žalovaná opřela o děkovné dopisy připojené k podání účastníka řízení, které dokládají, že vítězný účastník vedle své vlastní tvorby přispívá svou podporou rovněž k rozvoji původní tvorby v oblasti folklorní hudby a ačkoliv tento žánr je pro dané území typický, přesto způsob, jak to činí vítězný účastník není příliš rozšířený.

Při hodnocení přínosu vítězného účastníka k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 písm. g) vzala žalovaná v úvahu zejména aktivity jeho Rádía PÁLAVA, s. r. o. přispívající k rozvoji kultury romské menšiny v tom, že vítězný účastník dlouhodobě spolupracuje se sdružením Romů a národnostních menšin v Hodoníně, napomáhá medializaci tímto sdružením pořádaných akcí – festivalů romské kultury v Hodoníně a volby Miss Roma ČR, což doložil děkovným dopisem předsedy zmíněného sdružení. Za významné považovala žalovaná i vysílání česko-slovenských večerů a podílení se na propagování akcí slovenské menšiny, přičemž jednou z moderátorek je Slovenka používající slovenský jazyk. Proto příslib začlenění aktivit podporujících rozvoj kultury slovenské menšiny považovala Rada za reálný při začlenění do

vysílání. Dle žalované proto v uvedených kritériích vítězný účastník splnil kritéria pro udělení licence v míře vyšší než ostatní uchazeči. V rámci uvedených zákonných rozdílových kritérií v této věci se žalovaná dále podrobně v odůvodnění svého rozhodnutí zabývala hodnocením těchto kritérií u dalších účastníků řízení.

U společnosti COUNTRY RADIO s.r.o., která rovněž podala žalobu proti napadenému rozhodnutí, žalovaná zhodnotila přínos programové skladby společnosti COUNTRY RADIO s.r.o. tak, že předložený projekt je koncipován jako šíření původního a nezměněného formátu COUNTRY RADIA, u něhož ve vysílání v časech od 6 do 19 hod. je hudební formát vymezen jako country folk a příbuzné žánry, jako např. hudba z doby 60. let, včetně přesahu kvót world musik folkloru a rocku, doplněný mluveným slovem v podobně zpravodajství kontaktních pořadů (soutěže, písničky na přání), informací o dopravě a počasí a vlastních hudebních a žánrových pořadů vztahující se k hudebnímu formátu s cílovou skupinou 30-70 let. Porovnáním navrhované programové skladby žalovaná zjistila, že v regionu sice není dosud zastoupen hudební formát folk a country v čisté podobě tak, jak je navrhován žadatelem, avšak žánr folk a country již je v regionu přítomen ve vysílání rádia FREKVENCE 1 a výraznou měrou ve vysílání rádia PETROV, nelze proto učinit zcela jednoznačný závěr o přínosu navrženého hudebního formátu pro rozmanitost nabídky rozhlasového vysílání. Z hlediska mluveného slova jsou zpravodajství, kontaktní pořady, informace o dopravě a počasí již v regionu dostatečně zastoupeny na FREKVENCI 1, v Rádiu EVROPA 2, MORAVA a za částečný přínos lze považovat vlastní hudební pořady žadatele. Žalovaná zhodnotila, že z hlediska hudebního formátu může žadatelem navrhovaný program přinést obohacení v rámci přesahů kvót world music folkloru. Na druhé straně není patrný rozsah vysílání těchto žánrů, který bude patrně menší. Ostatní prvky hudebního formátu jsou již v regionu přítomné, byť tak není zatím činěno v čisté podobě. Rada se proto rozhodla upřednostnit hudební formát vítězného žadatele představující originální propojení formátu HOT AC s folkem a folklorem s tím, že v rámci folkloru se vítězný žadatel tohoto žánru hodlá věnovat vlastními autorskými pořady a z doložených listinných důkazů je patrná spolupráce vítězného žadatele se subjekty z oblasti folkloru. Hlavní rozdíl shledala žalovaná v oblasti mluveného slova, který je řadou posluchačů více vyžadován s ohledem na obecně menší podíl tak mluveného slova v rozhlasovém vysílání. Uvedla, že úspěšný žadatel na rozdíl od COUNTRY RADIA se hodlá více zaměřovat na mluvené slovo ve vysílání, konkrétně v tématech vlastního regionu, čímž opět přispěje k rozmanitosti nabídky rozhlasového vysílání, kdy takto jednoznačná a konkrétní orientace v regionu zatím chybí. Žalovaná zhodnotila, že COUNTRY RADIO s.r.o. hodlá vytvářet širokou škálu vlastních ucelených hudebních pořadů a dává prostor představení nových mladých kapel, a proto z hlediska § 17 odst. 1 písm. e) zákona shledala podobnou míru naplnění jako v žádosti u vítězného žadatele. Menší rozdíl shledala v nezaměřenosti původní tvorby na hudbu pro region typickou. V otázce zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin dle § 17 odst. 1 písm. g) žalovaná ocenila, že žadatel se věnuje domácím formám etnické hudby a i v tomto směru shledala podobnou míru naplnění jako v žádosti vítězného žadatele, menší rozdíl v neprospěch COUNTRY RADIA s.r.o. pak shledala v menším zaměření na významnou slovenskou menšinu.

Při porovnání s programovou nabídkou žadatele Intertrade Moravia, s.r.o., který je rovněž žalobcem v tomto řízení, žalovaná vyšla ze zjištění, že tato společnost požádala o udělení licence s hudebním formátem zaměřeným na country, folk a příbuzné žánry Rádia BRNO. Z hlediska přínosu k rozmanitosti stávající nabídky programu dle § 17 odst. 1 písm. c) zákona žalovaná shledala, že předložený projekt představuje hudební stanici s informacemi a hudebním formátem zaměřeným na světové a zahraniční country, na folkovou hudbu, starší i moderní od 60. let po současnost s přesahy k lidové tvorbě a rockenrollu s cílovou skupinou 30-70 let s přirozenými přesahy. Mluvené slovo pak má být orientováno na informace pro

široké spektrum posluchačů, konkrétně má jí o zprávy o počasí, denní tisk, kulturní bloky a zajímavosti, zprávy ze světa, domova i regionu. Projekt je primárně zaměřen na hudební rádio, kde mluvené slovo je pouze doplňkem. Za přínosné a vyhraněné považovala Rada zaměření na folk a country, ovšem tyto žánry nebudou v daném území zcela nové, neboť jsou již vysílány Rádiem FREKVENCE 1 a Rádiem PETROV, které má podíl folku a country v hudební složce vysílání 30 % a. z části také uspokojuje cílovou skupinu hodnoceného rádia BRNO. Žalovaná neshledala přínos v oblasti mluveného slova, neboť je nabízeno pouze obecné zpravodajství včetně regionálního počasí, denního tisku a zajímavostí, které jsou součástí řady jiných rozhlasových programů. Při srovnání s vítězným žadatelem žalovaná dospěla k závěru o menší míře naplnění této skutečnosti, zejména právě s ohledem na oblast mluveného slova, v němž nepřináší žádný nový originální prvek a oproti tomu vítězný žadatel nabízí vlastní témata cestovního ruchu, vinařství, lidových tradic a folklorního dění. Tato témata mají větší předpoklad získání si dostatečné posluchačské obce v regionu, s nímž souvisejí a jde navíc o konkrétní zaměření mluveného slova, které v regionu chybí. Z hlediska přínosu společnosti Intertrade Moravia, s.r.o. pro rozvoj původní tvorby ve smyslu ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) žalovaná hodnotila žádost Intertrade Moravia, s.r.o. jakou rovnocennou. Z hlediska hodnocení kritéria přínosu k zajištění rozvoje kultury menšin v ČR dle § 17 odst. 1 písm. g) zákona sice žalovaná pozitivně zhodnotila ochotu žadatele anoncovat kulturní a osvětové akce týkající se menšin, konstatovala však, že hodnocený uchazeč nemá konkrétní záměr. Neplánuje těsnější partnerství s konkrétními subjekty, zatímco vítězný uchazeč navázal komplexnější a těsnější spolupráci s konkrétní organizací - se sdružením Romů a národnostních menšin v Hodoníně a zaměřuje se též na slovenskou menšinu. Závěrem proto žalovaná konstatovala, že na základě rozdílových kritérií § 17 odst. 1 písm. c) a g) uchazeč Intertrade Moravia, s.r.o. naplnil tato hlediska v menší míře než úspěšný účastník řízení Rádio Pálava, s.r.o.

Žalovaná následně v napadeném rozhodnutí po obdobném hodnocení vyšší míry naplnění rozdílových kritérií u vítězného uchazeče Rádio Pálava, s.r.o. oproti dalším žadatelům společností ALL STARS AGENCY s.r.o., Star Promotion, s.r.o., Route Radio s.r.o., NONSTOP s.r.o., Radioclub FM 88.0, s.r.o., MEDIA BOHEMIA a.s., AZ Media a.s., LONDA spol. s.r.o., dada media s.r.o., JUKE BOX, spol. s.r.o. a MAX LOYD, s.r.o. dospěla k závěru vycházejícím z bodového hodnocení jednotlivých členů Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, že Rádio Pálava s.r.o. z hlediska uvedených zákonných skutečností rozhodných pro rozhodnutí Rady v nejvyšší míře naplnila zákonná hlediska pro udělení licence.

Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí podaly žaloby společnost Intertrade Moravia, s.r.o. a společnost COUNTRY RADIO s.r.o.

Společnost Intertrade Moravia, s.r.o. v podané žalobě namítala nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí pro nedostatek řádného odůvodnění, z něhož ve vztahu k žalobci není možné dostatečně zjistit, v jakém ohledu vítězný žadatel o licenci naplnil kritéria výběru lépe než žalobce. Společnost Intertrade Moravia, s.r.o. namítala, že z hlediska ust. § 17 odst. 1 písm. a) a b) zákona - připravenosti k zajištění vysílání i z hlediska stability a transparentnosti vlastnických vztahů je žalobce připraven lépe než vítězný uchazeč a v napadeném rozhodnutí chybí srovnání, z něhož by právě vyplynulo, že žalobce je více než dostačujícím způsobem, bez možnosti poskytnutí jakékoliv půjčky, připraven k zajištění vysílání a má dlouhodobou stabilitu vlastnických vztahů oproti vítěznému uchazeči. V rámci hlediska daného v ustanovení § 17 odst. 1 písm. c) zákona pak dle žalobce žalovaná vycházela z nesprávně interpretovaných skutkových zjištění a neprovedla naplnění zákonného kritéria srovnávací

metodou. Nadto žalobce namítal, že vítězný účastník až teprve poté, kdy bylo rozhodnuto rozhodnutím ve správním soudnictví, doplnil svou programovou skladbu uvedenou v žádosti o program věnovaný moravské dechové hudbě a to svých podáním ze dne 1.12.2010, ačkoliv se tak stalo poté, kdy ostatní žadatelé již předložili návrhy svých programových skladeb tak, že již nebylo možné doplňovat rozhodná tvrzení, aniž by se to dotklo dalších uchazečů. Uvedený žalobce také vytýkal, že moravskou dechovou hudbu, případně cimbálovou muziku na stávajícím trhu nabízí více rozhlasových stanic, stejně jako programové rubriky věnované lidovým tradicím a folklornímu dění. U vítězného uchazeče proto nelze dovozovat žádný významný přínos programové skladby. Dechovou hudbu dostatečně zajišťují Český rozhlas Brno a Český rozhlas 2 Praha a to v mnohém větším rozhlasu. Nedochází k obohacení programové nabídky v Brně a jeho okolí, neboť Rádio JIH již v Brně vysílá ze své mateřské frekvence a tedy rozšiřovat programovou nabídku nemůže žadatel, který v této lokalitě prokazatelně vysílá.

Společnost Intertrade Moravia, s.r.o. tvrdila, že její přínos programové skladby proti vítěznému žadateli je jedinečný, což potvrdil i monitoring stávajících programů rozhlasových stanic, který provedl žalobce. Oproti vítěznému uchazeči žalobce vytvořil zcela jedinečný hudební formát zaměřený na country, folk a příbuzné žánry s tím, že mluvené slovo je orientováno na široké spektrum posluchačů a velikost cílové skupiny je rovněž jedinečná. Zahrnuje věk od 30 do 70 let s přirozenými přesahy (žalobce nabízí hudební formát 100% zaměřený na folk a country, nikoliv pouze v 8% ,jak jej nabízí vítězný žadatel). Podíl mluveného slova u něj dosahuje až 15%, vítězný žadatel však nabízí pouze 12%. Mluvené slovo je zaměřeno nejen na zpravodajství z ČR, ale i na zpravodajství regionální a věnuje se výčtu přehledu kulturních akcí v regionu. Podle žalobce žalovaná dostatečně neodůvodnila, že by vítězný žadatel naplnil kritérium ustanovení § 17 odst. 1 písm. c) k přínosu programové skladby lépe než žalobce.

Ke kritériu stanovenému v ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) zákona žalobce rovněž vytkl nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, neboť žalovaná jak u vítězného žadatele tak i u žalobce pozitivně hodnotila rozvoj původní tvorby, takže mu není zřejmé, co z tohoto příznivého uvážení pro žalobce vyplývá. Stejně tak u posledně hodnoceného kritéria přínosu k zajištění rozvoji kultury menšin v ČR žalovaná deklarovala žalobcovu znalost problematiky těchto menšin, jejich počtu, druhu a jejich potřeb, nicméně žalobci pouze vytkla absenci konkrétního záměru, aniž by toto své tvrzení doložila nějakými skutečnostmi, z nichž vycházela. U vítězného uchazeče také spolupráce s menšinami nebyla nikterak doložena a žalovaná neuvedla, na základě čeho má tuto spolupráci za prokázanou. Žalobce tedy v uvedených kritériích považoval napadené rozhodnutí souhrnně za nedostatečně odůvodněné a neurčité, bez označení, jaká hraniční kritéria žalovaná zvolila pro konstatování, že skutečnosti významné pro rozhodnutí dle § 17 odst. 1 písm. c) a g) naplnil žalobce v menší míře než vítězný žadatel.

Společnost Intertrade Moravia, s.r.o. dále v žalobě tvrdila, že v průběhu licenčního řízení došlo ke změně programové skladby jednoho ze stávajících vysílajících v daném regionu, v důsledku čehož došlo k zásadní změně licenčních podmínek a tím k nemožnosti splnění podmínky přínosu programové skladby navrhované žalobcem. Tato skutečnost byla rozhodná pro žalobce při vytváření jeho nabídky jako žadatele o licenci a měla a má vliv na výběr vítězného uchazeče. Žalobce tedy namítal vadu řízení spočívající v podstatném porušení ustanovení o řízení, které mohlo mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci samé, zejména došlo k porušení zásady rovnosti účastníků řízení. Konkrétně uvedl, že žalobce již v roce 2007 připravil na základě analýzy formátu projekt rádia s nejvhodnějším formátem, tedy country a příbuzné žánry, který doposud nebyl v Brně zastoupen. V říjnu roku 2007 dal toto na vědomí žalované a z jeho podnětu pak bylo v červenci 2008 vyhlášeno předmětné licenční řízení. Mimo toto řízení však dne 23.9.2008 žalovaná udělila provozovateli JUKE

BOX, spol. s.r.o. souhlas ke změně územního rozsahu vysílání a souboru technických parametrů spočívající v přidělení kmitočtů Brno-Barvičova pro program Rádio ČAS. Dne 2.1.2009 Rádio ČAS rozšířilo své vydání v rozporu s podmínkami licenčního řízení pro společnost JUKE BOX, spol. s.r.o. a to tak, že začalo vysílat program obsahující country hudbu. Žalovaná pak pro porušení podmínek licenčního řízení vydala společnosti JUKE BOX, spol. s.r.o. upozornění na porušení těchto podmínek a stanovila povinnost okamžité nápravy. Přestože tato společnost JUKE BOX, spol. s.r.o. nerespektovala, udělila jí Rada dne 7.4.2009 souhlas se změnou licence k provozování rozhlasového vysílání, neboť společnost JUKE BOX, spol. s.r.o. zpřesnila a vymezila hudební formát zvýraznění podílu hudebních složek country a folk. Žalobce namítal, že před započítáním licenčního řízení na území města Brna neexistoval program, který by úplně a komplexně obsahoval country a folk a žalobce tak vstupoval do licenčního řízení za zcela odlišných podmínek, než za jakých bylo poté při uvedené změně rozhodováno.

Z uvedených důvodů žalobce společnost - Intertrade Moravia, s.r.o. navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Proti napadenému rozhodnutí podala také žalobu společnost COUNTRY RÁDIO s.r.o. Tento žalobce tvrdil, že žalovaná nerespektovala a účelově dezinterpretovala rozsudek Městského soudu v Praze i rozsudek Nejvyššího správního soudu, které předcházely vydání napadeného rozhodnutí, a to za účelem opětovného udělení licence společnosti Rádio Pálava, s.r.o. Společnost namítala, že žalovaná překročila meze svého správního uvážení vydáním netransparentního rozhodnutí, které je nedostatečně odůvodněno a má výrazně diskriminační charakter. Uvedla, že COUNTRY RÁDIO se jako jediná hudební stanice věnuje zcela svébytnému českému hudebnímu žánru známému jako trampská píseň a vyniká i nad jinými hudebními stanicemi svou péčí o rozvoj původní tvorby, protože podporuje mladé kapely, hudební skupiny, včetně jejich živých vystoupení ve vlastním vysílání. Podporuje festival Porta, obohacuje program o soutěž „Talent country rádia“, do které se mohou přihlásit mladé kapely, pořádá tradiční koncert „Country fontána“ a pravidelně vysílá i pořad „Živák“, kdy ve studiu COUNTRY RÁDIA živě a bez efektů hrají a zpívají interpreti country, folk, bluegrass, gospel a dalších příbuzných žánrů. Vyznačuje se reálnou podporou mladých začínajících kapel. Žalovaná se nevypořádala se skutečností, že cílovou skupinou posluchačů COUNTRY RÁDIA je opomíjená skupina posluchačů ve věku 50-70 let, zatímco vítězné rádio se bude orientovat pouze na posluchače v rozmezí 20-29 let věku s přesahem 16-50 let. Na tabulce, kterou přiložil k žalobě, žalobce dokládal, že cílovou skupinu posluchačů COUNTRY RÁDIA tvoří posluchači od 20 do 70 let věku, oproti tomu cílová věková skupina posluchačů formátu HOT AC, na kterou se má zaměřovat vysílání vítězného RÁDIA JIH je již zcela pokryta vysíláním rádií KISS HÁDY A EVROPA 2. Žalobce žalované vytkl, že neprovedla jakékoliv srovnání cílové skupiny posluchačů žalobce z hlediska věku, národnosti nebo pohlaví s cílovou skupinou posluchačů programu RÁDIA JIH. Žalobce odkázal na statisticky doložený přehled poslechnovosti COUNTRY RÁDIA v připojené příloze a přehled poslechnovosti RÁDIA Projekt 2010 za období roku 2010 v další příloze. Žalobce tvrdil, že údaj o odlišné cílové věkové skupině posluchačů měl význam ve správním uvážení žalované i ve smyslu rozsudku Městského soudu v Praze č.j. 5 Ca 337/2007-56. COUNTRY RÁDIO tak jednak s cílovou skupinou, na níž je program COUNTRY RÁDIA zaměřen, tak i především svými žánry country, bluegrass, gospel, americký protest song, trampská hudba, rock'n'roll, hudba 60. let a folk do regionu Brněnska přináší nové programové prvky, které zde schází. V tom je přínos k rozmanitosti stávající nabídky a není-li zahrnut ve správním uvážení žalované, je tato úvaha neúplná a nepostačující. Napadené rozhodnutí tak lze posoudit jako diskriminační ve vztahu ke starší cílové skupině posluchačů. Bez ohledu na uvedené považoval žalobce hodnocení žalované, že RÁDIO JIH je unikátním programem v dané

lokalitě za neodpovídající „neboť“ program HOT AC je nejběžnějším českým hudebním formátem zaměřeným na posluchačskou veřejnost zhruba do 30 let a vyskytuje se již ve struktuře rádiových stanic ZLATÁ PRAHA, KISS PROTON a KISS HADY, což žalobce doložil tabulkou rozložení věkových kategorií u některých HOT AC stanic. Namítal, že hudební formát HOT AC na Brněnsku vysílá rádio EVROPA 2, KISS HADY, folklorní hudbu pak FREKVENCE 1, Rádio HEY Brno, Rádio IMPULS, Rádio PETROV a Rádio PROGLAS s tím, že i program Rádía ČRO Brno se kryje s programem vítězného RÁDIA JIH. Žalobce vlastním monitoringem učiněným ve dnech 7.7.2009 (úterý) a dne 27.6.2009 (sobota) zjistil, že vysílání odpovídá pouze programu HOT AC, aniž by bylo naplněno programové zaměření-vybočení z tohoto formátu směrem ke specifiku tradic regionu. Žádná z odvysílání skladeb nebyla nijak regionálně zaměřená. V uvedených dnech bylo během 4 monitorovaných hodin vysíláno celkem 51 skladeb, z toho česky zpívaných jen 6. Všechny monitorované skladby vysílané vítězným RÁDIEM JIH bylo slyšet i na ostatních rádiích, minimálně na 7 dalších stanicích v regionu. Jedinou rozmanitost žalobce našel v nedělní „dechparádě“, která byla do programu zcela násilně vložena, a to od 8 do 9 hodin, kdy hlavní cílová skupina posluchačů ve věku 20-29 let buď spí nebo má jiný program. Nejedná se také o program věnovaný dechové hudbě, ale pouze o jediný pořad. Žalovaná přesto vyšla z podání společnosti Rádio PÁLAVA, s.r.o. ze dne 1.12.2010, ve kterém tento vítězný uchazeč uvedl, že do vysílání pravidelně bude zařazovat 2x týdně i program věnovaný pouze moravské dechové hudbě a dále 2x týdně pořad věnovaný cimbálové muzice. Žalobce namítal, že tímto podáním nedošlo k tvrzené konkretizaci původní žádosti, ale ke změně žádosti Rádía Pálava, s.r.o. Žalobce neměl žalobce dostatek času se vyjádřit, neboť 6 dní po datu předmětného podání vydal žalovaný napadené rozhodnutí. Program věnovaný cimbálové muzice v programu společnosti Rádio PÁLAVA (Rádio JIH) zastoupen není, toto rádio provozuje pouze internetové rádio s názvem RÁDIO JIH-cimbálka. Přesto žalovaná odůvodnila napadené rozhodnutí významným přínosem programové skladby vítězného RÁDIA JIH s odkazem na moravskou dechovou hudbu a na cimbálovou muziku. Tyto přínosné programové prvky však vítězné rádio dle monitoringu žalobce nevysílá a žalovaná neučinila nic, aby si informace o skutečném obsahu vysílání RÁDIA JIH vlastním monitoringem verifikovala. Již Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku sp. zn. 7As 50/2009 dospěl k závěru, že splnění kritérií podle ustanovení § 17 odst. 1 zákona musí být také reálně vyžadováno. V programu RÁDIA JIH žalobce nenalezl ani garantovaných 8% folku a folkloru, a to ani na základě nových monitoringů učiněných od 10.3. do 11.3.2011. Proti tomu v případě udělení licence žalobci by bylo naopak garantováno dodržování hudebního formátu, jeho dlouhodobým bezproblémovým působením a vysíláním i v jiných oblastech ČR.

Za účelové, neobjektivní a nepodložené považoval žalobce hodnocení kritérií podle ustanovení § 17 odst. 1 písm. e) a g) citovaného zákona.

Za nepodložený je dle žalobce záměr, že žalobce není tak zaměřen na původní tvorbu jako vítězný žadatel, neboť posluchači v regionu jsou na country formát zvyklí, což jasně dokazují moravské lidové písně, které se zpívají napříč celou republikou a folkové kapely z této hudby čerpají.

Ke kritériu v ustanovení § 17 odst. 1 písm. g) žalobce namítal, že na webových stránkách RÁDIA JIH nenalezl žádnou fotografii ani zmínku o festivalu romské kultury v Hodoníně, nenalezl ani termín konání loňského ročníku, ani foto loga na podiu nebo nějaké dokumentace festivalu. Žalovaná tak opřela svou úvahu o jeden děkovný dopis, který předložil vítězný uchazeč o licenci a nereflektovala na dopisy adresované žalobci uvedené v jeho žádosti o licenci. Pokud žalovaná vycházela z významu vysílání RÁDIA JIH i pro slovenskou komunitu, pak žalobce namítal, že se jedná o novum, které se v předchozím licenčním řízení neobjevilo. Tzv. česko-slovenské večery byly vysílány až v roce 2010 a bylo-li hodnoceno, že

moderátorka pořadu československých večerů je Slovenka, hovořící slovensky, pak žalobci není zřejmé, proč není stejným způsobem pozitivně hodnoceno používání odborné cizojazyčné terminologie moderátory COUNTRY RÁDIA.

Žalobce v závěru své žaloby shrnul, že žalovaná bezdůvodně upřednostnila konkurenční rozhlasový program RÁDIA JIH, aniž náležitě zhodnotila, proč vítězné rádio naplnilo zákonná kritéria v nejvyšší míře, tak, jak požadoval právní názor správních soudů v předcházejícím řízení. Žalobce tvrdil, že napadené rozhodnutí je založeno na aplikaci diskriminačních a nesouměřitelných kritérií na úkor žalobce. Žalovaná nevycházela z obsahu podané žádosti o licenci a nesrovnávala předloženou nabídku programů rozhlasového vysílání dle zákonných hledisek a dílčích kritérií, které si sama pro účely řízení o udělení licence stanovila a napadené rozhodnutí tak neobstojí z hledisek požadavků ust. §§ 68-72 správního řádu, kdy rozhodnutí vydávaná na základě správního uvážení vyžaduje nezbytné podrobné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu tak, aby v daném případě byl zjevně přesvědčivý závěr, proč byla zákonná kritéria pro udělení licence u žalobce naplněna v menší míře, než tomu bylo v případě úspěšné žádosti Rádía PÁLAVA, s.r.o.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podaným žalobám žalovaná uvedla, že v napadeném rozhodnutí provedla hodnocení všech skutečností relevantních pro úvahy o udělení licence ve vztahu ke všem zákonným kritériím obsaženým v § 17 zákona č. 231/2001 Sb. a provedla též srovnání míry naplnění všech jednotlivých zákonných kritériích ve všech jednotlivých posuzovaných žádostech o udělení licence. Srozumitelně také uvedla, že se zaměřila především na tzv. rozdílová kritéria uvedená v ustanovení § 17 odst. 1 písm. c), e) a g) a nikoliv na ta zákonná kritéria, u nichž byla shledána stejná míra jejich naplnění v jednotlivých žádostech o licenci (§17 odst. 1 písm. a) a b) zákona).

K žalobě podané společností Intertrade Moravia, s.r.o. žalovaná uvedla, že u tohoto žadatele provedla srovnání programové skladby s úspěšným žadatelem a s existující nabídkou programů na daném území, přičemž programovou nabídku vítězného žadatele, vyznačující se kombinací formátu HOT AC a folku a folkloru považovala za nejlépe naplňující předmětné zákonné kritérium, zejména v unikátní kombinaci žánrů. V hudebním formátu provedla hodnocení dočasného zastoupení folkloru ve vysílaných programech, kde zbylé prvky programové skladby jsou odlišné od vítězného žadatele a zejména shledala větší přínos úspěšného žadatele v oblasti mluveného slova. Podání úspěšného žadatele ze dne 1.12.2010 nehodnotila jako doplnění žádosti o licenci, ale spíše o jakési shrnutí, konkretizaci a doložení některých skutečností obsažených již v žádosti o licenci. Takovou možnost ostatně měli kdykoliv během řízení i ostatní žadatelé o licenci. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že převažujícím důvodem byl větší přínos vítězného žadatele v oblasti mluveného slova, přestože žalovaná řádně zhodnotila a vysvětlila své úvahy ve vztahu ke všem částem i prvkům navrhovaných programových skladeb. Rozhodnutí o udělení licence je tak výsledkem vzájemného porovnání míry naplnění zákonných skutečností významných pro udělení licence. Může dojít k situaci, kdy je u jednoho ze žadatelů o licenci shledán částečný přínos k rozmanitosti stávající nabídky programů na daném území. Přesto je dané zákonné kritérium u jiného uchazeče hodnoceno jako naplněné ve větší míře. Tak tomu bylo v posuzované věci mezi společností Intertrade Moravia, s.r.o. a vítězným žadatelem, když žalovaná shledala částečný přínos v oblasti hudebního formátu a vysvětlila, proč je částečný, ovšem hlavním důvodem upřednostnění vítězného žadatele byl jeho výrazně větší přínos v oblasti mluveného slova. Obě složky programové skladby byly hodnoceny nejprve odděleně a následně bylo provedeno komplexní vyhodnocení s uvedením srozumitelných důvodů. Zaměření mluveného

slova je totiž v žádosti o licenci žalobce vymezeno relativně obecně uvedením obvyklých zpravodajských oblastí a obecnou deklarací, že půjde o zprávy ze světa, z domova i regionu. To je obsahem již velké většiny vysílaných programů. Naproti tomu konkrétní zaměření zpravodajství na regionu blízká témata navržené vítězným žadatelem považovala žalovaná za vhodné obohacení běžného programového formátu. Ve vztahu k hledisku stanovenému v § 17 odst. 1 písm. e) žalovaná nemohla popisovat rozdílné naplnění tohoto zákonného kritéria, dospěla-li k závěru o stejné míře jeho naplnění v žádosti úspěšného žadatele i žalobce. Ve vztahu k § 17 odst. 1 písm. g) zákona oproti doložení spolupráce s konkrétními subjekty v oblasti menšin u vítězného žadatele, žalovaná v žádosti žalobce shledala menší konkrétnost ohledně konkrétních podporovaných menšin a konkrétních způsobů podpory.

Ve svém vyjádření k žalobě podané společností COUNTRY RÁDIO s.r.o. žalovaná uvedla, že respektovala právní názor Nejvyššího správního soudu vyjádřený v jeho rozsudku a v daném čase došlo i k jiné kolektivní úvaze členů Rady odvíjející se od nového hlasování členů Rady. Žalovaná nemohla opominout, že hudební formát je pouze jednou z částí programové skladby, když druhou její část tvoří mluvené slovo. Proto nebyl popřen přínos hudebního formátu COUNTRY RÁDIA s.r.o., nicméně větší míra naplnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. c) zákona je výsledkem komplexního hodnocení celé programové skladby. Prioritou je porovnání obsahu žádosti o licenci s již vysílanými programy, nikoliv porovnání věkového rozsahu pokrývaných cílových skupin. Žalovaná netvrdí, že cílová skupina nemá žádný význam, je však spíše pomocným údajem, významné je přezkoumání skutečného obsahu navrhované programové skladby. Z tohoto důvodu právě kombinace formátu HOT AC s hudebními prvky vlastními regionu, zejména s folklorem obohatí stávající nabídku rozhlasového vysílání vítězného žadatele ve větší míře než hudební nabídka druhého žalobce. Kombinace formátu HOT AC s prvky vlastními regionu, zejména s folklorem významně odlišuje vítězného žadatele z hlediska předpokládaného okruhu posluchačů od programu např. Rádía EVROPA 2 a KISS HÁDY. Žalovaná nepovažovala argumentaci druhého žalobce monitoringem vysílání RÁDIA JIH z jiného vysílače za relevantní, neboť v daném licenčním řízení Rada vycházela z obsahu žádosti o licenci. Stěží lze označit za objektivní monitoring dvou dvouhodinových úseků vysílání, který je spíš otázkou dodržování licenčních podmínek. Předmětem licenčního řízení není zkoumání vysílání účastníka řízení z jiných vysílačů. Žalovaná zdůraznila, že programová skladba druhého žalobce je z drtivé většiny zaměřena pouze na hudební formát, mluvené slovo opomíjí a opomíjí také skutečnosti uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí ve vztahu k mluvenému slovu.

Z uvedeného důvodu žalovaná navrhla, aby soud podanou žalobu zamítl.

Společnost COUNTRY RÁDIO s.r.o. podala repliku k vyjádření žalovaného. Považovala za nepřijatelné, že rozhodnutí žalované je závislé na aktuálním složení jejich členů a zdůraznila, že při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nemohou vznikat nedůvodné rozdíly. Žalobce dále polemizoval s úvahou žalované o klíčovém podílu folkloru či folku u vítězného žadatele, poukázal na další novum, kterým je ze strany žalované významnější hodnocení oblasti mluveného slova a poukazoval na zastoupení mluveného slova ve zpravodajství v regionálních zprávách, např. na hudební stanici FAJN rádio. Nesouhlasil s tím, že cílová věková skupina, na kterou je žadatel zaměřen není rozhodujícím kritériem, když se jedná o statisticky doloženou skutečnost a toto hodnotící kritérium v napadeném rozhodnutí žalovaná sama u jednotlivých uchazečů o licenci uvádí. Žalobce tvrdil, že doložil, že kombinace formátu HOT AC s prvky vlastními regionu není fakticky možná a není tak zcela zaměřena na obyvatele bytových sídlišť Brna, který je druhým největším městem v České republice. Za rozporné považuje tvrzení žalované, že předmětem licenčního řízení není zkoumání vysílání účastníka řízení z jiných vysílačů, když v napadeném rozhodnutí

přihlížela k již vysílaným specializovaným programům, a proto vysílání 8% folku a folkloru a příbuzných žánrů vítězným žadatelem považovala za věrohodné. Žalobce namítl, že žalovaná mohla prověřit pravdivost údajů uvedených v jím zmíněném monitoringu, tedy to, že úspěšný žadatelé o licenci nevysílal garantovaných 8% folku a folkloru. Žalobce namítal procesní pochybení spočívající v nerovném postavení mezi účastníky licenčního řízení, které spatřoval v tom, že podání úspěšného žadatele o licenci ze dne 1.12.2010 není svou povahou doplněním žádosti o licenci, ale novou nabídkou, k níž se v krátkém čase 30ti denní lhůty k vyjádření neměli možnost ostatní žadatelé o licenci postavit. Tím došlo k bezprecedentnímu porušení ustanovení § 36 odst. 3 a § 51 odst. 2 správního řádu i článku 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Žalobce uvedl, že žalovaná odbyla jeho námitku ohledně obsahu webových stránek vítězného uchazeče, v nichž žalobce nenašel žádnou fotografii ani zmínku o festivalu romské kultury v Hodoníně a že posouzení tohoto důkazního prostředku náleží soudu. Žalobce zdůraznil, že užívání cizojazyčné anglické terminologie moderátory ve vysílání COUNTRY RÁDIA souvisí se zákonným hodnotícím kritériem, neboť žánr country je původem z amerického kontinentu. Odmítavý postoj žalované k tomuto kritériu tedy není na místě. Žalobce setrval na to, že se žalovaná nezabývala předpokladem získání si okruhu posluchačů pro navrhovanou programovou skladku u žalobce, ačkoliv u úspěšného žadatele o licenci se tímto předpokladem zabývala.

K podané žalobě se vyjádřila osoba zúčastněná na řízení společnost LONDA s.r.o. Poukázala zejména na kritéria udělení licence podle § 17 odst. 1 písm. a) zákona a zdůraznila, že ekonomická organizační a technická připravenost společnosti LONDA s.r.o. k zajištění vysílání včetně výsledků dosavadního podnikání žadatele je v zisku výrazně vyšší u tohoto žadatele oproti vítěznému uchazeči a doložila zisk společnosti za roky 2005-2009. Společnost polemizovala se správní úvahou, že rozmanitost ve vysílání z hlediska kritéria § 17 odst. 1 písm. c) zákona zajistí formální programová všehochuť, když se menšinovým žánrům vyhradí neatraktivní vysílací časy a v tzv. prime timech se vysílá určující žánr, jímž je HOT AC. Žalovaná pominula, že kromě základního třídění obsahují jednotlivé žánry rovněž podskupiny, které se mohou lišit jak hudebním projevem tak cílovou skupinou posluchačů. Je tedy třeba rozlišovat rozmanitost žánrovou a rozmanitost ve smyslu, jak se ta která stanice oproti jiné liší. Společnost rozporovala závěr žalované, že jí nabízený hudební formát je již zastoupen v daném regionu ve vysílání AZ RÁDIA. Uvedla, že program vítězného uchazeče v neatraktivnějším vysílacím čase zcela jednoznačně spadá do žánrové kategorie HOT AC, který v Brně vysílá plná 1/3 lokálních privátních rádií (Krokodýl, KISS HÁDY, Hit RÁDIO MAGIC) a další celoplošné programy. Společnost tedy nesouhlasila se závěrem žalované o lepším naplnění kritéria programové nabídky u vítězného uchazeče než u ostatních uchazečů.

Při jednání před soudem dne 14.9.2011 soud spojil právní věci žalob společností Intertrade Moravia, s.r.o. a COUNTRY RÁDIA s.r.o. ke společnému projednání a rozhodnutí pod sp. zn. 9A 58/2011.

Právní zástupce společnosti COUNTRY RADIO, s.r.o. poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu na str. 105-106. Zdůraznil, že kritéria uvedená v § 17 odst. 1 písm. g) zákona nejsou podmínkami, ale jsou skutečnostmi významnými pro rozhodnutí a jejich naplnění by mělo být náležitě odůvodněno. Vyzdvihl svoji žalobní námitku, týkající se poslechovosti COUNTRY RÁDIA, s.r.o. z hlediska věkové kategorie, která byla v nabídce akcentována.

Zástupce společnosti LONDA, s.r.o. jako osoby zúčastněné na řízení uznal, že se Rada ve svém rozhodnutí tentokrát více vypořádala s žádostmi žadatelů o licenci, více své rozhodnutí odůvodnila. Nicméně i toto rozhodnutí nemůže obstát. Rada měla postupovat

velmi obezřetně, když kmitočty pro rozhlasové vysílání jsou vzácnými statky, v dané věci jde navíc o velmi výhodnou lokalitu ve velkém městě s významnými místy pro poslechovost. Nesouhlasil s hodnocením Rady, že pokud je dle kritéria pod § 17 odst. 1 písm. a) zákona technická a ekonomická připravenost žadatelů u všech žadatelů stejná, dále ji není třeba hodnotit. Podle osoby zúčastněné na řízení je projevem této připravenosti i výše zisku jako částka exaktně zjistitelná a není pravda, že v tomto směru vítězný účastník jakož i společnost LONDA, s.r.o. mají stejnou připravenost. Společnost LONDA s.r.o. vykazuje i dle zápisu v obchodním rejstříku zisk několikanásobně vyšší. K hledisku dle ust. § 17 odst. 1 písm. c) - k rozmanitosti programové nabídky namítal, že neodpovídá skutečnosti, že program společnosti LONDA s.r.o. se žánrově překrývá s programem AZ rádia, neboť toto rádio v Brně nevysílá. K ustanovení § 17 odst. 1 písm. g) zákona, týkajícímu se podpory menšin, namítal, že podstatným důvodem pro vítězství Rádía PÁLAVA byla podpora festivalu romské kultury v Hodoníně, toto kritérium však bylo nesprávně posuzováno. Vzhledem k tomu, že se hodnocení mělo vztahovat k vysílači Brno-Kohoutovice a sama žalovaná i ve svém vyjádření k podaným žalobám na str. 11 bodu 12 vyhodnotila, že rozdílová kritéria posuzuje ve vztahu k podané žádosti o licenci, pak hodnocení podpory festivalu romské kultury vlastně vztáhla k vysílání z jiného vysílače. Dále zdůraznil, že vysílání Rádía PÁLAVA v jeho programovém prvku HOT AC je zaměřen zejména na tzv. nejatraktivnější vysílací čas prima time.

Zástupce osoby zúčastněné na řízení společnosti NONSTOP, s.r.o. uvedl, že je zástupcem rádia, které funguje na mediálním trhu již 17 let a je toho názoru, že pokud jde o hodnocení ekonomické připravenosti žadatelů o licenci, pak závěr, že vyšší míru připravenosti vykazují pouze subjekty ekonomicky silné, tedy z hlediska výše zisku, je nešťastné, neboť tak by vlastně na mediální trh neměly přístup rádia s nižším ziskem, která mohou tomuto mediálnímu trhu prospět. Popírá vyjádření zástupce společnosti LONDA, s.r.o., že by AZ rádio, které bylo srovnáváno ve vztahu k žádosti společnosti LONDA, s.r.o., nevysílalo v Brně, vysílá nepřetržitě a tato skutečnost je zřejmá. Je toho názoru, že i při posuzování kritéria dle § 17 odst. 1 písm. g), tj. podpory menšin je třeba přihlížet i k takovému výraznému příklonu, jako je spolupráce s představiteli romské kultury v Hodoníně, např. zmiňuje i soutěž Miss, která se zde pořádá a kde RÁDIO JIH spolupracuje s těmito kulturními akcemi. Obecně uvádí, že licenční řízení by nemělo být řízením, kde se přetahuje dokazování za pomoci právníků, je to řízení, kde jsou dány určité mantinely zákona a kde je jediné na žalované, aby v rámci své úvahy posoudila, zda tyto mantinely jsou splněny, kdo je nejlépe plní a je to v podstatě nikoliv na soudním řízení, ale na její úvaze. K vysílání RÁDIA JIH uvedl, že toto vysílání je opravdu unikátní, nemá alternativu v České republice, žádné soukromé rádio se neodvážilo vysílat dechový pořad, dechovku, folklor a dechovka je zde unikem. Ve spojení s hudebními žánry má vysokou sledovanost, je úspěšné. V toku tuctové nabídky se skutečně objevilo něco, co poslouchače obohacuje a co si posluchač rád vyslechne. Určitě jde o projekt s unikátní nabídkou pro oblast Brna. Je v pořádku, když se prostředním radiových kmitočtů informace z center šíří i do nižších územních celků a rádia tak získávají dokrývací kmitočty. V dané věci Rada přidělila kmitočty z menšího města pro šíření rádia v jeho signálu do většího celku a tím je tento závěr nebo tento přístup prospěšný i pro rádio Krokodýl společnosti NONSTOP, s.r.o., neboť i toto rádio má tak naději v budoucnu vlastně svou nabídku úspěšně prosazovat. K ustanovení § 17 odst. 1 písm. g) zákona, týkajícího se hlediska podpory menšin, hodnotí úspěch RÁDIA JIH rovněž v souladu s tímto kritériem, neboť toto rádio se odvážilo vysílat ve slovenské řeči prostřednictvím slovenské moderátorky a v daném místě je slovenská menšina velmi početná. Uvedl, že souhlasí se závěry žalované Rady.

Soud jednání odročil za účelem doplnění správního spisu o děkovný dopis předsedy sdružení Romů a národnostních menšin v Hodoníně a za účelem seznámení a možného

vyjádření se žalované i osob zúčastněných na řízení společnosti LONDA, s.r.o. a společnosti NONSTOP, s.r.o. k replice společnosti COUNTRY RÁDIA s.r.o.

Ve vyjádření žalované k replice žalobce COUNTRY RÁDIO s.r.o. a k podání osoby zúčastněné na řízení společnosti LONDA s.r.o. žalovaná uvedla, že v rámci nové správní úvahy po rozhodnutí Nejvyššího správního soudu nemohly být její úvahy zcela totožné, neboť podrobněji porovnávala nabídku programů na daném území ke dni 4.9.2008. Z hlediska složení programové skladby považovala oblast mluveného slova za klíčové především z důvodu vzácnosti mluveného slova pro posluchače a z důvodu konkrétního zaměření na regionální části a témata vlastní regionu. Žalovaná je přesvědčena, že věková cílová skupina nemá být hlavním kritériem srovnání, může být pouze kritériem doplňkovým. Nelze také, aby bylo město Brno vytrháváno z jihomoravského regionu, protože toto město je přirozeným centrem tohoto regionu a má silné vazby na regionální poměry. Všichni žadatelé mohli kdykoliv v průběhu řízení podávat žalované písemná podání a dokládat skutečnosti obsažené ve svých žádostech o licenci. Žalovaná porovnála projekt žalobce COUNTRY RÁDIO s.r.o. se stávající nabídkou programů na území a zjistila, že takový projekt je již na území zastoupen a cílení posluchači jsou již uspokojováni jinými rozhlasovými programy.

K vyjádření společnosti LONDA s.r.o. žalovaná poukázala na to, že akcent této společnosti na kritérium dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona nebyl až tak relevantní, neboť dosažení zisku v rámci stávajících žadatelů nebylo určující pro připravenost k zajištění vysílání, neboť všichni žadatelé byli v tomto směru dostatečně připraveni. K námitce této společnosti o vysílání AR Rádía žalovaná uvedla, že AZ Rádio vysílalo v dané době na území na základě licence udělené dne 8.7.2004 s platností do 2.7.2010, kdy toto datum pokrývalo i datum 4.9.2008, k němuž měla být porovnáována nabídka programů vysílající na území. K tomuto dni tedy AZ Rádio v Brně vysílalo a rozhodnutí z 1.7.2008, jímž byl vysloven souhlas se změnou licenčních podmínek provozovatele AZ Rádio s.r.o. nikdy nenabývalo právní moci, neboť bylo správním soudem zrušeno. Námitka týkající se programu RÁDIA HEY není relevantní, neboť byla posuzována nabídka rozhlasových programů na daném území ke dni 4.9.2008.

COUNTRY RÁDIO s.r.o. ve svém dalším vyjádření ze dne 4.10.2011 již vedlo pouze dílčí polemiku s částmi textu vyjádření žalovaného, aniž by do řízení vneslo jiné, než již namítnuté argumenty.

Společnost NONSTOP s.r.o. jako osoba zúčastněná na řízení ve svém dalším vyjádření jen opakovaně obhajovala zákonnost rozhodnutí žalované s tím, že argumentace COUNTRY RÁDIO s.r.o. je pouze účelová, nepřesvědčivá a obtížně srozumitelná. Dle společnosti NONSTOP s.r.o. Rada správně porovnála žádosti uchazečů o udělení licence podle jimi předložených projektů a nikoliv podle programů vysílaných mimo region města Brna na základě již dříve udělených samostatných licencí. Společnost poukázala na to, že v podání COUNTRY RÁDIO s.r.o. se neobjevuje žádné konkrétní tvrzení, proč by projekt rozhlasového vysílání, jím předložený, byl přínosnější pro region Brna a jeho okolí než projekt vítězného uchazeče. Společnost uvedla, že zaměření na folklorní kořeny regionu je přínosem pro jakýkoliv region v České republice oproti malému počtu příznivců hudebního stylu country žijících v Brně. Ke svému vyjádření společnost NONSTOP s.r.o. připojila výtisk z webových stránek s přehledem folklorních subjektů Jihomoravského kraje.

Při jednání před soudem dne 17.10.2011 zástupce COUNTRY RÁDIA, s.r.o. poukázal na porušení zásady rovnosti stran v tom směru, že zatímco COUNTRY RÁDIO, s.r.o. při

vyhlášení licenčního řízení mělo k dispozici lhůtu do 30 dnů - do 7.1.2010, úspěšný žadatel předkládal ještě svou argumentaci k podané žádosti dne 1.12.2010. K tomu, jak žalovaná dodržuje lhůty, které činí vůči žadatelům o licenci, k jejich vyjádření, zástupce COUNTRY RADIA, s.r.o. předložil výňatek ze zápisu žalované Rady ze 4.10.2011 v jiném licenčním řízení, kdy žalovaná pro soubor technických parametrů Brno-město stanovila lhůtu pro doručení žádosti do 15.12.2011 do 17:00 hod. K tvrzení společnosti NONSTOP, s.r.o. o tom, že Rada rozhoduje správně, poukázal na rozsudek Městského soudu v Praze sp. zn. 3A 53/2011 vydaný dne 19.7.2011 ve věci rozhodování o souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci s tím, že v uvedené věci právě Rádio Pálava, jehož se společnost NONSTOP, s.r.o. zastává, bylo samo nespokojeno s rozhodnutím Rady a nepovažovalo toto rozhodnutí za správné. Z tohoto zástupce COUNTRY RADIA, s.r.o. dovozuje účelovost tvrzení společnosti NONSTOP k podpoře vítězného žadatele, jímž je Rádio Pálava.

Zástupce žalované uvedl, že žalovaná v napadeném rozhodnutí dostala závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu, kterým bylo rozhodováno v původním řízení ve věci vydaného rozhodnutí pro Rádio Pálava, požadavky byly splněny v tom, že řízení bylo doplněno a argumenty žalované byly objektivně podloženy, jen to bylo možné a důkazy jsou citovány v napadeném rozhodnutí. Současně předložil soudu potvrzení předsedy Sdružení Romů a národnostních menšin v Hodoníně Miroslava Malíka, kterým jmenovaný potvrzuje, že dne 3.2.2010 sepsal a odeslal adresátovi RÁDIO JIH dopis, jehož znění je uvedeno v potvrzení níže kurzívou. Jde o dopis, který žalovaná předložila ke svému vyjádření došlému dne 27.9.2011 soudu a které je jeho přílohou. Pouze doplňuje, že vysílání pro slovenskou komunitu se slovenskou moderátorkou bylo záměrem pro vysílání Rádio Pálava, který nebyl ověřován a prokazován, nicméně Rada jej vnímala jako záměr s tím, že z jiných vysílání již měla poznatky o tom, že v tomto směru tento záměr bude reálný. Doplnil, že předmětem licenčního řízení není dokazovat záměry uváděné v podaných žádostech, ale pouze je vyhodnocovat. Pokud záměry nejsou dodrženy následně v reálném vysílání, pak je zde možný sankční postup podle § 63 odst. 1 písm. a) mediálního zákona. Tento závěr aproboval i Městský soud v Praze pod sp. zn. 10A 73/2011 rozsudkem ve věci, kde předmětem řízení bylo udělení licence a odůvodnění udělení této licence bylo obdobně zpracované jako v tomto případě. Zástupce žalované dále poukázal na dezinterpretace vyjádření společnosti COUNTRY RADIA, s.r.o. k hledisku věkového zaměření. Uvedl, že není pravda, že by věková hranice nebo zaměření posluchačů dle věku nepovažoval za důležité, pouze vysvětlil, jak k tomu v řízení přihlíží. K námitce lhůty uvedl, že předložený výňatek ze zápisu Rady neprokazuje, v jakém řízení a proč byla tato lhůta přitom zasedání žadatelům stanovena, nicméně poukázal na to, že stanovení této lhůty neznamená koncentraci řízení nebo že žadatelé o licenci neměli možnost v řízení předkládat k žádostem svá stanoviska. Z rozhodnutí soudu v jiné věci, které zde předložil zástupce COUNTRY RADIA, s.r.o., pak dle žalované nelze dovozovat účelovost argumentace společnosti NONSTOP s.r.o. pro toto řízení, když předložený rozsudek se týká jiného skutkového stavu.

Zástupce společnosti NONSTOP, s.r.o. se ohradil proti vyjádření zástupce COUNTRY RADIA, s.r.o. z hlediska účelovosti jeho tvrzení a poukázal na to, že právě řízení, v němž byl vydán tento rozsudek, potvrzuje stanovisko společnosti NONSTOP, s.r.o., které se snaží o to, aby řízení před Radou bylo vedeno náležitě. Tento rozsudek nebyl vydán v řízení o udělení licence, ale ve věci souhlasu se změnou skutečností uvedených v žádosti o licenci, a to bez veřejného slyšení tak, že Rada umožnila změnu licence tak výraznou, která by při dodržování pravidel procesu jinak udělena nebyla, a takové rozhodnutí žalované by neobstálo. V tom vidí rozdíl - v obhajobě Rádía Pálava s.r.o. vlastně ve vztahu k předmětu sporu ve věci 3A 53/2011.

Zástupce společnosti LONDA, s.r.o. poukázal na to, že součástí rozhodnutí je přehled zachytitelných programů, ovšem v tomto přehledu chybí program RÁDIO JIH. Poukazuje na výtisk webové stránky, která dokládá, že program RÁDIA JIH je zachytitelný velmi dobře v daném regionu v části, která je zvýrazněna šedými okruhy, resp. v rámci mapy pokrytí signálem. V této souvislosti poukazuje na nesprávné hodnocení rozdílového kritéria, kterou je rozmanitost programové nabídky, neboť je toho názoru, že žalovaná neměla posuzovat stav této programové nabídky ke dni 4.9.2008, byť tak činila v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu, ale měla přihlídnout k tomu, že v daném území se nabídka za poslední 2 roky výrazně změnila a že neodráží ten skutkový stav, který byl k uvedenému datu 4.9.2008 posuzován. Něco jiného je totiž, pokud se stanoví záměr v licenčních podmínkách a něco jiného je, co se skutečně vysílá. Podle společnosti LONDA, s.r.o. je rozhodující skutkový stav a to, že k tomuto skutkovému stavu žalovaná nepřihlédla, mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, neboť rozmanitost rozhlasového vysílání právě v tom rozdílovém kritériu nebyla správně posouzena. Nadto dle této společnosti se Rada měla ještě zevrubněji zabývat i kritériem ekonomické připravenosti, které svědčí společnosti LONDA, s.r.o.

K předložené mapě pokrytí signálem RÁDIA JIH zástupkyně žalovaného poukazuje nato, že tato webová stránka je datována 10.10.2011, takže je z doby, která nebyla posuzována v licenčním řízení, navíc jde o mapu Moravy a je pochybné, zda skutečně signál zde vyznačený, je zachytitelný zejména v části dokrývajících kmitočtů Brno-Kohoutovice a pokud by tomu tak bylo, tak by jistě společnost Pálava s.r.o. nepodávala žádost o licenci, pokud by její program RÁDIA JIH byl zachytitelný i v rozsahu tohoto dokrývacího kmitočtu.

Soud provedl dokazování dopisem Miroslava Malíka, předsedy Sdružení Romů a národnostních menšin v Hodoníně zaslaným RÁDIO JIH, který není datován a není podepsán a je připojen k vyjádření žalovaného na č.l. 144 soudního spisu a dále vyjádřením Miroslava Malíka učiněným dne 3.10.2011 v Hodoníně o tom, že dne 3.2.2010 sepsal a odeslal adresátovi RÁDIO JIH již zmíněný dopis a text tohoto dopisu cituje níže v prohlášení, kde je uveden kurzívou. Soud dále provedl dokazování tabulkami o přehledu poslechovosti, kterou předložil žalobce COUNTRY RADIO, s.r.o. v příloze č. 16 a 17, kde je uveden přehled poslechovosti, jak celoplošných rádiových stanic v České republice, tak regionálních stanic v České republice. Jde o tabulku RÁDIA PROJEKT 2010 společnosti Stem/Mark-medien za období od 1.1.2010 do 30.6.2010 a dále přehled poslechovosti rádiových stanic Evropa 2, KISS HÁDY a COUNTRY RADIO. Dále se provádí důkaz mapou pokrytí signálem z webových stránek předložené společností LONDA, s. r.o. s datem 10.10.2011.

Zbývající návrhy na dokazování vysíláním programu RÁDIA JIH a jeho monitoringem soud zamítl.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č.150/2002 Sb., soudního řádu správního (s.ř.s.) v mezích žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloby nejsou důvodné.

Soud nepovažuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, za vydané v rozporu se skutkovým stavem a vydané za porušení ustanovení o řízení, jak oba žalobci namítali.

Soud předně konstatuje, že v rámci možnosti správní úvahy žalované o naplnění zákonných hledisek k udělení licence pro soubor technických parametrů Brno - Kohoutovice žalovaná vycházela ze všech dostupných a k opatření možných podkladů, jimiž byly žádosti o licence, jejich přílohy, výsledky veřejného slyšení, pozdější podání účastníků řízení a

doložení skutečností v žádostech obsažených a tyto podrobila hodnocení tak, jak jí v předchozím řízení uložily správní soudy. Z hlediska rovnovážného hodnocení připravenosti uchazečů o licenci Radou, z hlediska rozhodování Městského soudu v Praze a následně i Nejvyššího správního soudu předně zůstává nerelevantním považování a porovnávání těch zákonných předpokladů pro udělení licence, které jsou stanoveny v § 17 odst. 1 písm. a) a b) zákona. Je tomu tak proto, že u těchto hledisek žalovaná u všech žadatelů shledala (byť více či méně) dostatečnou organizační, technickou, ekonomickou i právní připravenost k vysílání. Protože tato připravenost žadatelů byla shledána za dostačující pro provoz vysílání u každého z uchazečů, nebylo zapotřebí přikročit k porovnávání zisků a finanční síly jednotlivých žadatelů, zvláště, když za takovýchto dostačujících poměrů připravenosti by měla být upřednostněna jiná zákonná kritéria, a to logicky taková, která se týkají programové skladby vysílání, neboť taková kritéria jsou pro předmět řízení – zavedení vysílání nového rádia a jeho přínos pro posluchače velmi podstatná. Tuto rozhodující úlohu kritérií dle § 17 odst. 1 písm. c), e) a g) zákona v dané věci ostatně shledaly i správní soudy, jejichž závěry se žalovaná měla řídit, když tyto soudy zavázaly žalovanou k náležitě odůvodněné správní úvaze vedoucí k udělení licence právě z hledisek: přínosu programové skladby k rozmanitosti stávající nabídky (§ 17 odst. 1 písm. c), přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby (§ 17 odst. 1 písm. e)) a přínosu žadatele k zajištění rozvoje kultury národnostních, etnických a jiných menšin v ČR (§ 17 odst. 1 písm. g) zákona. Soudy žalované nevytýkaly, že si pro účel správní úvahy stanovila uvedená kritéria jako kritéria rozhodující, nýbrž to, že tato kritéria nepodrobila takovému slovnímu hodnocení žádostí a zjištěných skutečností, ze kterého by bylo možné přesvědčivě dovodit a soudem i přezkoumat přijatelnost úvahy žalované o úspěšnosti vítězného uchazeče ve vztahu k ostatním žadatelům. Správní soudy tak shledaly původní rozhodnutí žalované nepřezkoumatelným pro nedostatek náležitého odůvodnění, a to zejména již výše zmíněných rozdílových kritérií.

Návod správních soudů žalovaná v dané věci dostala a ve svém rozhodnutí náležitě a dle dostupných údajů a zjištěných skutečností provedla rozbor programových nabídek jednotlivých uchazečů o licenci a jejich vzájemné srovnání s vítězným uchazečem společností Rádio PÁLAVA s.r.o. Zcela logicky a dle povahy licence, která se týká vysílání rádia a tedy jeho poslechovosti a zaujetí posluchačů, vycházela z hodnocení jak nabídky hudebního formátu, tak i z nabídky mluveného slova. Bylo na její úvaze, zda z hlediska hudebního formátu upřednostní programovou skladbu nabízenou v objemu hudby představující HOT AC (melodickou, hitovou, hudebně-zábavní stanici) s doplněním hudebních folklorních a folklorních proudů se zaměřením na tradice regionu (vítězný uchazeč) či zda upřednostní vysílání zaměřené výlučně na country, folk a příbuzné žánry, byť rozličně z hlediska stylu (např. retro), původu (americké country, česká trampská píseň) a doby (30., 60.... let), a dále z hlediska věkového zaměření (Intertrade Moravia, s.r.o. pro věkovou skupinu 30-70 let, COUNTRY RÁDIO s.r.o. pro věkovou skupinu 50-70 let). Podle názoru soudu žalovaná nevybočila z mezí správního uvážení, pokud považovala za přínosné rozmanitější zaměření Rádio PÁLAVA s.r.o. s věkovým přesahem 16-50 let, a to za situace, kdy shledala tuto nabídku obohacenou pořadem věnovaným moravské lidové hudbě a 2x týdně pořadem o dechové hudbě. Uvedená nabídka vyplývá ze žádosti Rádio PÁLAVA s.r.o. a je prokazována sepjetím tohoto žadatele s představiteli folklorní či cimbálové muziky a s osobnostmi regionálních kapel jako jsou František Uher, Jura Pavlica, Martin Hrbáč, Jan Slabák, Josef Šmukař, Karel Hegner, Jura Petřů, Jaroslav Hrbáček, Marek Balog. Takto tvrzená nabídka Rádio PÁLAVA s.r.o. byla doplněna podáním ze dne 1.12.2010, které je zpochybněno oběma žalobci jako diskriminující a nepřipustně uplatněné během licenčního řízení. Toto podání však svým obsahem skutečně však toliko propracovává a doplňuje skutečnosti uvedené v podané žádosti. Uvádí se v něm, že toto rádio při výběru hudby klade důraz na tradice regionu jižní Moravy, proto se nezaměřuje jen na pop-music, ale také na lidovou muziku, což dokládá

vysílaným pořadem Dechparáda věnovaným moravské dechové hudbě provázeným Františkem Uhrem (tedy osobností zmíněnou již v žádosti o licenci dokrytí v souvislosti s nabídkou lidové hudby) a pořadem Muzicírování věnovaným cimbálové muzice, tedy produktem regionálních kapel, jejichž nabídku toto rádio přdestřelo již v podané žádosti o dokrytí. Uvedené doplnění, které je ve své podstatě ke dni 1.12.2010 průkazem plnění hudebního záměru v žádosti o licenci, původně (před zrušením soudem) udělené dne 12.5.2009, tedy přesvědčuje o věrohodnosti a splnitelnosti záměru vysílání uvedeného Rádiem PÁLAVA s.r.o. v podané žádosti a posuzovaného ke dni podání žádosti o udělení licence 4.9.2008. Nadto je toto podání doplněno důkazním návrhem zahrnujícím řadu děkovných dopisů s vlastnoručními podpisy osob, pořadatelů, kolektivů, dětských domovů s fotodokumentací a dalších osob, které reagují na lidový hudební formát vítězného Rádía JIH. Takové doplnění žádosti a v běhu času a rozhodování žalované i soudů je přípustné, neboť není nabídkou a obohacením programu nabízeného v podané žádosti o další hudební prvky a pořady, které by zde nebyly zmíněny a byly by nabízenou novinkou. Nadto uvedeným podáním je prokazována dlouholetá spolupráce RÁDIA JIH s protagonisty moravské lidové hudby, a tedy i záruka splnění deklarovaného přínosu programové nabídky i pro dokrývací kmitočet. Tento náhled městského soudu na přípustnost doplnění licenčního řízení podáním vítězného uchazeče ze dne 1.12.2010 není v rozporu se závěry Nejvyššího správního soudu. Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku nevytkl žalované, že umožnila vítězném uchazeči učinit podání, které by spočívalo ve změně programové nabídky, nýbrž se vyslovil o nepřípustnosti změny charakteru rádia v průběhu licenčního řízení (posílení prvku country a folku) ve vztahu ke společnosti JUKE BOX, spol. s r.o. (Rádio ČAS- FM), u níž mělo dojít dokonce ke změně licence. Žalovaná proto v souzené věci nevycházela z jiných skutečností než ze skutečností zjištěných ke dni 8.9.2008 a porovnávala nabídku stávajících rádií k tomuto dni, což je zřejmé z tabulky programů Brno – Kohoutovice vysílaných ke dni 8.9.2011, mezi nimiž Rádio ČAS- FM není. Rovněž z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaná srovnávala nabídku COUNTRY RÁDIA s.r.o. v žánru country a folku se stávající nabídkou Frekvence 1 a Rádía PETROV zachytitelnou na daném území, nikoliv ve vztahu k JUKE BOX, spol. s r.o., u níž mělo dojít ke změně licenčních podmínek. Rada a tedy ani soudy u původního rozhodnutí neposuzovaly obsah podání ze dne 1.12.2010 a údaje zde uvedené nekvalifikovaly závazně jako nepřípustnou změnu programové nabídky učiněnou v průběhu licenčního řízení.

Soud také poukazuje na to, že řada důkazů uvedená v podání ze dne 1.12.2010 nejenže důkazně doprovází přínos vítězného uchazeče ke stávající nabídce hudebních programů v zaměření na moravskou lidovou tvorbu (§ 17 odst. 1 písm. c) zákona), nýbrž byla předložena i na průkaz přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby a přínosu k zajištění rozvoje kultury národnostních, etických a jiných menšin (§ 17 odst. 1 písm. e) a g) zákona), tak, jak to požadoval i Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí. O tom svědčí reakce již zmíněných osob a subjektů v připojených dopisech podání ze dne 1.12.2010, tj. osob a subjektů zabývajících se dechovou a cimbálovou muzikou, dopis předsedy Sdružení Romů a národnostních menšin v Hodoníně doplněný potvrzením existence tohoto dopisu, provedené také jako důkaz před soudem. Z tohoto důvodu úvaha žalované o nadstandardním přínosu vítězného uchazeče k původní tvorbě, spočívajícím v tvorbě specializovaných pořadů o dechové hudbě a cimbálové muzice a o konkrétních aktivitách ve vztahu k romské a slovenské menšině nevybočila z mezí logického usuzování. Tvrzené skutečnosti o spolupráci se Sdružením Romů a národnostních menšin v Hodoníně a s národnostními a etnickými menšinami v regionu obsažené rovněž v podání ze dne 1.12.2010 totiž také jen navazuje na výsledek veřejného slyšení, v němž vítězná společnost již zmínila mediální partnerství s Festivalem romské kultury v Hodoníně, s volbou Miss a sepjetí s akcemi ve slovenském příhraničí (Skalica, Holíč). Uvedené znamená, že vítězný uchazeč nejen tvrdil, ale i prokázal

věrohodnost naplnění svých záměrů směřujících k obohacení stávající nabídky rádií v parametrech dokrývacího kmitočtu. Učinil tak propojením hlavního hudebního formátu s folklorní hudbou a přesahem do tradic regionu, a to zejména v žádoucí a zajímavé nabídce nejen hudebního formátu, nýbrž i mluveného slova.

Nabídka mluveného slova pak byla rozhodujícím aspektem pro udělení licence společnosti Rádio PÁLAVA, s.r.o., a to dle názoru soudu i pro případ, kdy by žalovaná při výběru vítězného hudebního formátu váhala v rámci považování jiných hudebních žánrů a programů ostatních uchazečů o licenci. Z porovnání žádosti žalobců se žádostí Rádía PÁLAVA, s.r.o. je zcela zřejmé, že vítězný uchazeč nabídl nejen 12 % podíl mluveného slova ve vysílání, ale že nabídka mluveného slova kvalitou tematiky byla schopná převážit nabídku ostatních uchazečů. Zatímco v nabídkách žalobců stagnuje obecný standard běžného zpravodajství (denní tisk, počasí, kulturní zpravodajství, zprávy z domova i ze zahraničí), u COUNTRY RADIA s.r.o. je dokonce při zaměření na věkovou skupinu 50-70 let podíl mluveného slova deklarován jen v 8 %, ačkoliv žalovaná zhodnotila, že mluvené slovo je posluchači v průměru nabídek hudebních programů žádáno. Oproti tomu vítězný uchazeč nabídl obohacení programu mluveným slovem v podílu 12 % zaměřeným na posluchačsky přitažlivá a zajímavá konkrétní témata – přenosy ze sídel jižní Moravy (hody, košty vín, vesnické zábavy, folklorní akce a festivaly). To vhodně doplňuje i jím nabízený hudební folklorní formát s příslibenými pozvánkami na hudební akce. Ve vztahu k formátu mluveného slova žalovaná tedy v souladu s podklady řízení a náležitým porovnáním nabídek zhodnotila, že vítězný uchazeč Rádio PÁLAVA s.r.o. naplnil skutečnosti (předpoklady) stanovené v § 17 odst. 1 písm. c), e) a g) zákona v míře vyšší než žalobci a ostatní žadatelé o licenci.

Jestliže žalovaná výše uvedeným způsobem zhodnotila rozhodující dílčí kritéria a učinila tak jednotlivě jak pro oblast hudebního formátu, tak i mluveného slova, pak ve výsledku svého komplexního hodnocení složek programové skladby z pohledu uvedených dílčích kritérií nevybočila při své správné úvaze o větším přínosu vítězného rádia pro stávající rozhlasovou programovou nabídku z pravidel logického usuzování a její závěr není projevem libovůle. Vedle zaměření vítězného uchazeče na hudební žánr HOT – AC, proto toto rádio svým zaměřením na vyšší podíl mluveného slova z oblasti lidových a kulturních tradic, hudebně doprovázený žánrem folku, folkloru a příbuzných žánrů přináší nejen samotnou pestrost programové nabídky, ale výlučně výrazné zaměření na lidové tradice jižní Moravy. Tento přínos žalovaná náležitě zhodnotila v napadeném rozhodnutí a toto hodnocení má oporu ve srovnání rozpisu programových prvků dle tabulky stávajících vysílaných stanic. Soud přitakává stanovisku osoby zúčastněné na řízení - společnosti NONSTOP s.r.o. v tom, že hodnocení zákonných předpokladů pro udělení licence je věc správné úvahy žalované, a je-li správná úvaha žalované logická a podložená podklady řízení a shromážděnými údaji tak, jak se to stalo v předmětném řízení, pak o zvrácení takové úvahy do roviny libovůle nemohou rozhodovat dílčí a z kontextu komplexního posouzení žádosti vytržené argumenty, které uplatňuje žalobce COUNTRY RÁDIO, s.r.o. Zdůraznění orientace na věkovou kategorii posluchačů, na tvrzené unikum, které tento žalobce nabízí v poslechu výlučně rádia v country stylu, i když tento hudební žánr je zachytitelný na dvou dalších stanicích a není doplněn novou, přitažlivou nabídkou mluveného slova, tak nemůže zvrátit úvahu žalované o upřednostnění kombinované a zajímavé nabídky vítězného rádia s nevšedním obsahem mluveného slova a vést k závěru, že pokud žalovaná specifikum country stylu neupřednostnila, jde o nepřezkoumatelnou správnou úvahu. Úvaha žalované je v napadeném rozhodnutí objektivně předestřena. Je oceňující v přínosu vítězného uchazeče v části hlediska přínosu programové skladby, je objektivní, neboť vyváženě oceňuje i zaměřenost žalobce Intertrade Moravia s.r.o. na folk a country, oceňuje přínos COUNTRY RADIA v podobě přesahu k world music a k folkloru, nicméně zcela vyváženě hodnotí, proč pestrost nabídky vítězného uchazeče předčí programové zaměření žalobců, když zcela

výrazným obohacením Rádia PÁLAVA s.r.o. je především náplň mluveného slova a pro realizaci programového zaměření rozhodují i důkazně podložené předpoklady konkrétní spolupráce a sejetí s národnostními menšinami z hlediska § 17 odst. 1 písm. g) zákona.

Na uvedeném posouzení nemůže nic změnit ani námitka COUNTRY RÁDIA s.r.o. o nezbytném monitoringu vysílání vítězného uchazeče. Žalobce nejenže nabídl k důkazu *vlastní* monitoring, ale nadto monitoring časově omezený na několik hodin a také až z doby, k níž nebyla a nemohla být posuzována programová nabídka (r. 2009 a 2011). Uvedené tak není objektivním a jednoznačným průkazem o nedodržování programové skladby vítězného rádia ale zejména může být spíše pobídkou k následnému dohledu žalované na dodržování licenčních podmínek, nikoliv relevantní skutečností existující k posuzovanému datu 8.9.2008. Ze stejného důvodu soud nemohl vzít za významné důkazy poslechového předloženými společnostmi COUNTRY RÁDIO s.r.o. a LONDA s.r.o. z období let 2010 a 2011 a nemohl přistoupit na dokazování monitoringem současného vysílání RÁDIA JIH.

Soud nevzal za důvodnou ani námitku žalobců o jejich nerovném postavení a nerovných procesních možnostech v průběhu licenčního řízení. Žalobci měli rovný přístup k licenčnímu řízení, předložili své žádosti, vyjadřovali se při veřejném slyšení a měli dostatek časového prostoru jak v původním řízení, tak i v řízení po rozsudcích správních soudů, své nabídky upřesňovat a dokazovat. Ve vztahu ke všem účastníkům řízení žalovaná při své úvaze uplatnila shodná dílčí kritéria a jejich naplnění zhodnotila nejen u každého zvlášť, ale i ve vztahu k ostatním uchazečům o licenci srozumitelným a postačujícím způsobem.

Na základě všech shora uvedených skutečností Městský soud v Praze dospěl k závěru, že žalovaná dostala právním závěrům správních soudů a svou správní úvahu o vyšší míře naplnění zákonných kritérií pro udělení licence k rozhlasovému vysílání v předmětných technických parametrech ve prospěch Rádia PÁLAVA s.r.o (Rádio JIH) náležitě odůvodnila a založila na konkrétních, provedených důkazech. Z uvedených důvodů soud podané žaloby jako nedůvodné dle § 78 odst.7 s.ř.s. zamítl .

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné důvodně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Výrok o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení se opírá o ust. § 60 odst. 5 s.ř.s., když těmto osobám soud v řízení neuložil žádnou povinnost, tudíž jim ani nevznikly náklady v souvislosti s plněním povinnosti, která by byla soudem uložena.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek uvedených v ustanovení § 102 a násl. s.ř.s., a to ve lhůtě do dvou týdnů po doručení tohoto rozsudku. Kasační stížnost se podává u Městského soudu v Praze, rozhodovat o ní přísluší Nejvyššímu správnímu soudu.

V Praze dne 17. října 2011

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.